

DE GROENIE ZEGGIE

jaargang 37

nr.3 september 2021

Afdelingsblad IVN Amstelveen

ivn natuur
educatie

Samenstelling Bestuur

Voorzitter	vacant
Secretaris	Jan van Willigenburg Tel. 020 679 50 94 ivnamstelveen@live.nl
Correspondentie- adres	IVN Amstelveen R. Blokland Paterlaan 19 1183 WL Amstelveen
Penning- meester/ leden- administratie	Lennie Stegeman In het Midden 99 1422 PC Uithoorn Tel. 0297 52 10 80 lennie.stegeman @planet.nl
Bank	NL26 INGB 0005 2469 61 t.n.v. IVN Amstelveen
Lid	Henk Breij Tel. 020 641 01 79 henk-en-jenny-breij @kpnmail
Lid	Aad van Paassen Tel. 0206412548 a.van.paassen@online.nl
Lid	Nel Bolt Tel. 0637276468 nel.boltklugkist@gmail.com
Website	www.ivn.nl/afdeling/ amstelveen

Van het bestuur

Nu we ons langzaamaan aan de wurggreep van het virus ontworstelen, beginnen er ook weer allerlei activiteiten. De werkgroep Weidevogelbescherming had op 3 september een zeer geslaagde afsluiting van het weidevogelseizoen, de Vogelwerkgroep en de Bomenwerkgroep willen weer bijeenkomsten gaan opstarten in het leslokaal van de Arc, de Paddenstoelenwerkgroep komt deze herfst bij elkaar en de gidsen gaan half september lunchen om een jaarprogramma door te spreken. Kortom, er gebeurt weer het een en ander. Dat roept dan onmiddellijk vragen op als hoe beschermen we onszelf en hoe voorkomen we dat we andere personen besmetten, een heikele kwestie, die overal in de samenleving speelt. Als bestuur vinden wij dat eenieder die deelneemt aan een IVN activiteit, of die nu binnen of buiten is, zich moet houden aan het zogenaamde 3G beleid. Je bent **Gevaccineerd** tegen, **Getest** op of **Genezen** van een COVID19-infectie. We kunnen dat natuurlijk niet bij elke activiteit gaan controleren en dat zijn we ook helemaal niet van plan. We doen daarom een beroep op het gezonde verstand van eenieder en blijf thuis, als je klachten hebt, die op Corona kunnen duiden. Maar laten we vooral uitkijken naar alle leuke dingen die weer kunnen gaan beginnen, cursussen, rondleidingen en bijeenkomsten.

Adres voor bijeenkomsten en cursussen
"De Arc"
Jeanne d' Arclaan 8 te Amstelveen

foto Piet de Boer

De Groene Zegge

IVN Amstelveen - september 2021

Herfst

De laatste nectar voor de vlinders,

De vogels weg, 't is zo stil.

't Is herfst, ook in mijn leven

Dat nog niet naar de winter wil.

Els Poel

foto Elly Riemens

Inhoud

- 2 Van het bestuur
- 3 Interview Paul Tensen
Beukengalmug
- 4 De natuur als pretpark
Slakken in de tuin
- 5 Notulen ALV
- 8 De berken van Amstelveen
- 10 De putter
- 11 Ongelukkig in de Dapperstraat
Paddenstoelendata
Weidevogelseizoen 2021
- 12 Waarnemingen
- 14 Van de penningmeester
Lettersudoku
- 15 Coördinatoren

Paul Tensen

IVN-er van het eerste uur

Al 48 jaar is Paul niet weg te denken uit het IVN.

Uit de Bond van Natuurwachten kwam in 1960 het initiatief om een organisatie op te richten van vrijwilligers. Die leerden mensen de waarde kennen van de natuur, en het belang ervan voor ons eigen leven. Dat werd het IVN, dat vroeger heette: Instituut voor natuur- en milieueducatie, en daar paste Paul naadloos in... educatie was wat hem zo goed lag. Toen de Floriade (het huidige Amstelpark) in 1972 werd aangelegd, meldde Paul zich aan als baliebemanner en gids. Een kolfje naar zijn hand.

Na een opleiding aan de School voor Tuin- en Landschapsinrichting en de vakschool voor hoveniers in Naarden, werd hij hovenier bij de gemeente Amstelveen. Tijdens een IVN-excursie in Waterland werd hij aangestoken en gaf hij zich op voor de Natuurgidsencursus in Amsterdam. Daarna begon zijn vrijwilligers'loopbaan'. Rondleidingen, soms met een thema, zoals de toen actuele 'zure regen', wijkwandelingen, baliebemannen.

Toen in 1981 het (inmiddels afgebroken) bezoekerscentrum Voorlichtingscentrum voor Natuur en Milieu werd geopend in het Broersepark, werd hij in dienst van de gemeente aangesteld bij de IVN-balie om iedere woensdagmiddag informatie te geven met ondersteunend materiaal, ook aan kinderen. Onze IVN-afdeling werd officieel en Paul werd bestuurslid als beheerder van de balie. Met zijn sterke behoefte aan discipline en nauwkeurigheid was het niet gemakkelijk voor hem om twee petten op te hebben, voor de gemeente en voor het IVN.

Inmiddels getrouwd met Ria, kregen ze twee kinderen. Na het immens trieste verlies van hun dochttertje op 3-jarige leeftijd nam Paul al snel zijn werk weer op.

Helaas kreeg hij jaren geleden gezondheidsproblemen, er kwam een hartoperatie, zijn nieren weigerden en er volgde de ene operatie na de andere. Hij werd gehandicapt, maar Paul zou Paul niet zijn als hij niet stug doorging met zijn activiteiten. De wijkwandelingen moesten na jaren herschreven worden, een grote klus die hij ondanks zijn lichamelijke handicap met een enorm doorzettingsvermogen deed; helaas zijn de routes tot zijn teleurstelling nog steeds niet door de gemeente opnieuw uitgegeven. Na ons gesprek liet Paul trots zijn tuin zien waar een berg (hard) zand was gemaakt om solitaire bijtjes te lokken en waar specifieke duinplanten zijn geplant. Een echte IVN-er!

De oorkonde die hij in 2020 kreeg vanwege 40 jaar IVN was een zeer terechte bekroning voor zijn enorme inzet als vrijwilliger bij onze eigen IVN-afdeling.

foto en tekst: Els Poel-Hellinga

In beukenbomen kan je nu grappige kleine vergroeiingen vinden op de bladeren. Dit zijn de gallen (simpel gezegd: de huisjes van insecten) van de beukengalmug. Deze gallen kunnen groen tot rood gekleurd zijn. Tegen de tijd dat de bladeren van de boom vallen, vallen ook de gallen eraf. De larve van de mug overwintert in deze gal en in het voorjaar komt het vier millimeter grote mugje tevoorschijn. Deze begint meteen met het leggen van eitjes op de knoppen van de beuk en dan begint de hele cyclus opnieuw. Je kunt ze nu overal in de beuken vinden.

Wil je meer weten over de natuur in jouw omgeving? Kijk dan op NatureToday.nl of download Nature Today in de appstores van Apple en Google Play

tekst en foto: Mike Hirschler

De natuur als pretpark

Beleef de natuur?

Als gevolg van coronamaatregelen hebben veel mensen de natuur (her)ontdekt. Vaak was buitenrecreatie de enige mogelijkheid om erop uit te gaan. Dit had positieve effecten: meer mensen genoten van de natuur, kregen interesse in wat zij zagen en gingen bijvoorbeeld een vogelcursus volgen; voor het eerst in jaren kregen natuurorganisaties veel nieuwe leden.

Negatieve gevolgen waren er ook: Grote drukte in populaire natuurgebieden zorgde voor overlast, bezoekers lieten veel rommel achter, loslopende honden verstoorde grondbroeders en wild, soms traden er conflicten op tussen wandelaars, hardlopers en terreinfietzers. Een extreem voorbeeld was een kroondomein in Schotland, waar gewoonlijk alleen een handjevol biologen kwam voor natuurstudie, maar dat tijdens corona werd overlopen door massa's bezoekers die gingen barbecueën – de boswachters vonden zelfs een opblaasflamingo.

Voor het gedrag van mountainbikers leidt tot controverses. In zijn column in *Trouw* pleitte Patrick Jansen ervoor om hen te weren uit natuurgebieden, omdat er veel klachten zijn over rustverstoring. Snelle en lawaaiige terreinfietzers hinderen wandelaars, en pletten dieren die op de zandpaden opwarmen, zoals hagedissen. In zijn Natuurdagboek signaleerde Koos Dijksterhuis zelfs een aangereden jonge das.

Een andere Patrick Jansen, actief mountainbiker, was het niet met zijn naamgenoot eens. Volgens hem vormt juist natuurbeleving een belangrijk motief voor ATB-rijders om hun sport te beoefenen. Hij vindt het 'aanmatigend om een bepaalde natuurbeleving te verheffen boven een andere'.

Natuur beheerende organisaties leggen vaak nieuwe mountainbikeroutes aan, met de bedoeling om verstoring elders te voorkomen. Maar vervolgens prijzen zij die routes zo nadrukkelijk aan, dat deze meer fietsers aantrekken. In het blad 'Puur natuur' werd tot voor kort geregeld reclame gemaakt voor sportieve evenementen in natuurgebieden. Zelfs nachtelijke races, waardoor ook nachtdieren gehinderd worden, werden gefaciliteerd. De rubriek 'De kwestie' in *Roots* noemde de vorige directeur van Natuurmonumenten, Marc van den Tweel, een enthousiaste mountainbiker. Niet voor niets ging hij naar het NOC*NSF. Hoe zijn opvolger erover denkt is afwachten. Die is afkomstig van Google, dus ook al niet uit het natuurbeheer.

Bij het IVN denken we bij natuurbeleving toch aan iets anders: studie van de natuur en de opgedane kennis uitdragen om belangstelling te wekken. Gewone wandelaars, hondenuitlaters, hardlopers, fietsers en wat al meer kunnen wel in natuurgebieden terecht, als zij de natuur zo min mogelijk verstoren en andere bezoekers niet hinderen. Dat betekent: op de paden blijven en honden aan de lijn houden waar dat moet. Het is jammer dat natuurbeheerders soms voorrang geven aan recreatie boven natuurbehoud.

Gert-Jan Roeberson.

Slakken in de tuin

zo jaag je ze weg

Je tuin groeit en bloeit. Met trots kijk je naar het resultaat waar je bloed, zweet en tranen in hebt gestopt. Maar wat zie je daar? Een aangevreten blad? Slakken! Wat nu? Slakken horen ook in een natuurvriendelijke tuin omdat ze dood materiaal opruimen en dit als voedingsstof teruggeven aan de bodem. Maar je wilt niet dat ze je mooie planten opeten. Dus hoe kun je deze slakken op een milieu- en diervriendelijke manier bestrijden?

Slakken zijn gek op paneermeel

Een paar jaar geleden vertelde mevrouw Betsy Thijssen uit Prinsenbeek ons een simpele truc om slakken om de tuin te leiden. Slakken blijken namelijk gek te zijn op paneermeel. Strooi tegen het invallen van de avond op meerdere plekken in de tuin hoopjes paneermeel. Na een uurtje komen allerlei slakken eropaf om er lekker van te smullen. Vang vervolgens alle slakken en laat ze een stuk verder van je tuin weer vrij. Legmeel schijnt ook te werken. Het legmeel is kippenvoer dus te koop bij de dieren- speciaalzaak.

Citrusvruchten

Slakken houden van vocht, dus je hebt de meeste kans ze te vangen als het net geregend heeft. Je kunt ook omgekeerde citrusvruchten in de tuin leggen. De slakken vreten ze uit en blijven eronder zitten als schuilplaats. Zo kun je in één keer een heel stel vangen en ergens anders vrijlaten. Bijvoorbeeld op een plek waar egels, kikkers, padden, hazelwormen, hagedissen, dassen, slangen, en vogels ze weten te vinden.

Mosselschelpen tegen de slak

Heb je slakken en eet je graag mosselen? Bewaar dan na een heerlijke maaltijd alle mosselschelpen en stamp ze stuk. Strooi de scherven rondom je planten. Slakken houden niet van de scherpe randjes van de schelpen en zullen wegblijven. Daarnaast zijn de scherven ook goed voor de grond. (Eierschalen werken ook.)

Slak-etende vogels

Zanglijsters kunnen je helpen wanneer je veel huisjes-slakken in de tuin hebt. Maar dan moet jij de zanglijster ook een handje helpen door een grote steen in de tuin te leggen. Die gebruikt de zanglijster om het huisje van de slak kapot te maken en hem vervolgens op te eten.

bron: Vroege Vogels

foto Marry de Boer

Notulen van de Algemene Ledenvergadering IVN Amstelveen

donderdag 23 juni 2021

Aanwezig van het bestuur: Lennie Stegeman (penningmeester), Aad van Paassen (dagvoorzitter, bestuurslid), Henk Breij (bestuurslid), Nel Bolt (bestuurslid), Jan van Willigenburg (notulist, secretaris)

Aanwezige leden: Jeanine Brederoo, Els Poel-Hellinga, Gert-Jan Roeberson, Paul Tensen, Ankie Stiasny, Marleen Andriessen, Jeannette Schenk, Nellie Govers, Gerda Dorreboom, Bregje Rooijendijk, Ina Wisselink, Henk Glas.

Bericht van verhindering: Hetty Kuiper, Ingrid de Winter, Hans Doorenbosch, Trudy du Chattel, Marja Sevenhuysen, Ronald Hamming, Els Helmers, Friso Hiemstra, Linda Roolker, Wil Tuinman, Flora Mosselman, Ivo Brautigam, Jos Valent, Jan Hogenbirk, Stieneke Kruijer, Johan Boeijsing, Bert Bent, Dawied Benistant, Elly Riemens.

1. Opening

Aad opent de vergadering met een hartelijk welkom aan alle aanwezigen. Gezien de corona zijn we wederom uitgeweken naar het clubgebouw van de Poelster, dat veel ruimer is dan de Arc. Met dank aan Nel Bolt voor de contacten.

2. Vaststelling van de agenda

Er zijn geen nieuwe punten voor de agenda.

3. Verslag van de ALV van 9 september 2020

De notulen van de vergadering worden goedgekeurd.

4. Jaarverslag van de werkgroepen 2019

Complimenten worden gegeven aan al de werkgroepen voor hun bijdrage.

5. Financieel jaarverslag 2020 en begroting 2021

- * In het afgelopen jaar hadden we in verband met het wegvallen van de cursussen weinig inkomsten. Omdat we weinig kosten hadden, was er toch een positief resultaat over 2020.
- * De begroting 2021 is opgemaakt in een tijd, dat veel onzeker was. Hij is vrij negatief opgesteld, zodat het resultaat wellicht uiteindelijk beter is. De begroting wordt door de ALV goedgekeurd.
- * We zijn in verband met de kosten van de Triodosbank weer terug overgestapt naar de ING.
- * Gert-Jan Roeberson vraagt zich af hoe de gift aan de vogelwerkgroep opgenomen is. Het bedrag is nu als schuld opgenomen, omdat het geld gereserveerd is totdat de bestemming van de vogelwerkgroep duidelijk is.
- * Van de RABO hebben we een gift gekregen van 2 x €250,-. Hij is bestemd voor een middag over de Bovenkerkerpolder en om digitale rondleidingen op te nemen in de IVN route app.

6. Verslag van de kascommissie, en Verkiezing nieuwe kascommissie

- * De kascommissie is akkoord met de jaarrekening. Lennie Stegeman prijst de commissie om hun kritische blik op het geheel.
- * De vergadering wordt gevraagd om het financieel jaarverslag goed te keuren en de penningmeester decharge te verlenen. Met ondersteunend applaus wordt dit aangenomen. Marleen Andriessen gaat uit de commissie. Zij wordt bedankt voor haar werkzaamheden. De kascommissie voor het boekjaar 2021 bestaat uit Jeanine Brederoo voor nog 1 jaar en Gert-Jan Roeberson voor 2 jaar.

7. Verkiezing nieuwe bestuursleden en aftredende bestuursleden

Er zijn geen aftredende bestuursleden. Wel wordt naar een bestuurslid gezocht, dat het penningmeesterschap en de ledenadministratie van Lennie Stegeman zou kunnen overnemen. Op dit moment loopt Ina Wisselink met het bestuur mee om zich te oriënteren en wellicht deze taken op termijn over te nemen.

8. Jubilea 25 jaar lidmaatschap IVN Amstelveen

Trudy du Chattel is dit jaar de jubilaris. Helaas kon ze niet aanwezig zijn in verband met een heupoperatie. Henk Breij gaat bij haar langs met een oorkonde, IVN-speldje en bloemen.

9. Korte ronde mededelingen en informatie-uitwisseling

- * Jeannette Schenk is aan het nadenken hoe we het project digitale rondleidingen op de IVN route app gaan opzetten. Je kunt dan o.a. foto's, tekst en GPS toevoegen. Belangstellenden om mee te helpen kunnen zich bij haar opgeven. Ze wil met een kleine rondleiding beginnen om er in te komen. Paul Tensen vraagt zich af of we de wandelingen, die door ons zijn gemaakt en door de gemeente zijn uitgegeven ook kunnen gebruiken. Paul stuurt de teksten naar Jeannette.
- * Gert-Jan Roebersen vraagt zich af hoe en wanneer de rondleidingen die lang hebben stilgestaan weer worden opgestart. Aad van Paassen meldt, dat dit ook in het onlangs gehouden coördinatorenoverleg ter sprake is gekomen. Met Désirée Kumar is afgesproken om bij de jaarlijkse bijeenkomst van de natuurgidsen in september dit mee te nemen.
- * Marleen Andriessen wil in september de activiteiten van de vogelwerkgroep weer opstarten. Ze doet dit in het leslokaal van de Arc. In het voorjaar is er weer een beginnerscursus. Wel zullen er minder cursisten zijn, gedacht wordt aan 12 in plaats van 20.
- * Marleen meldt ook, dat er een nieuwe natuurgids binnen de werkgroep is, Ellen Sijbring! Het is haar gelukt om zelfs binnen coronatijd in Haarlem de natuurgidsen opleiding af te ronden. Op 25 juni krijgt ze haar diploma.
- * Henk Breij meldt dat de paddenstoelencursus weer start. De cursus stond deze week in de Groene Zegge en er zijn nu al 5 aanmeldingen. In totaal kunnen 12 mensen meedoen.
- * Aad van Paassen is druk met de voorbereidingen van de natuurgidsenopleiding welke door de afdelingen Amsterdam, Twiske en Amstelveen wordt opgestart. Er zijn in totaal 123 aanmeldingen. Er is zodoende gekozen voor 2 parallelle opleidingen met in totaal 64 mensen. De 17 Amstelveense aanmeldingen worden in 1 groep geplaatst. Op 2 oktober is er een informatiedag voor degenen die zich hebben aangemeld. Daarna kunnen zij zich inschrijven en volgen er kennismakingsgesprekken. Dit wordt zeer serieus gedaan, omdat er een groot aantal moet afvallen en we de meest gemotiveerden, die zich ook voor de afdelingen willen inzetten, willen overhouden. In oktober is er ook een info-avond met het docententeam en het cursusteam om duidelijk te maken wat precies hun bedoeling is. De opleiding start in januari 2022 en eindigt in mei 2023.

10. Sluiting

Aad sluit de vergadering. Corona en weder dienende is volgend jaar de vergadering op woensdag 23 maart 2022.

Na de pauze houdt Henk Breij een verhaal aan de hand van prachtige foto's en filmpjes, die door hem en zijn vrouw Jenny zijn gemaakt over de vogels op de zuidpier bij IJmuiden. Vrijwel wekelijks gaan ze er naar toe om uiteindelijk tot een film te komen. Gezien de hoeveelheid vogels die langskwam lijkt hij al een eind op weg.

De berken van Amstelveen

Het leuke van berkenbomen is dat je deze sierlijke, luchtige bomen vrijwel overal kan tegenkomen. In Nederland zijn twee soorten inheems, namelijk de Ruwe berk (*Betula pendula*) en de Zachte berk (*Betula pubescens*). Het zijn pioniers, wat wil zeggen dat ze zich graag vestigen op plekken waar nog weinig vegetatie is. Op droge zanderige grond zijn het vooral Ruwe berken en op vochtige veenachtige grond zijn het vooral Zachte berken die massaal kunnen opkomen. Kenmerkend voor een berk is dat het zaad makkelijk kiemt, de boom veel licht nodig heeft en dat ze snel groeit. Berken worden niet oud; 60 jaar is al stokoud voor een berk en je komt de bomen dan ook niet tegen op de lijst van gemeentelijke waardevolle bomen.

De naam 'berk' zou te herleiden zijn tot een gotisch woord dat 'licht' betekent en verwijst naar de witte stam die oplicht in een bos. Alle andere Germaanse talen hebben vergelijkbare woorden: Birke, Birch, Birk, Björk, Björk. De berk komt op het noordelijk halfrond vrijwel overal voor en is de meest koudebestendige boom.

uit Nederlandse Oecologische Flora

Onze inheemse berken: de Ruwe berk en de Zachte berk

Het gros van de berken in Amstelveen zijn Ruwe berken; de takken voelen ruw aan. De stam is wit en wordt bij het ouder worden aan de onderkant ruw en zwart. De takken hangen (pendulus = neerhangend). De bladeren zijn klein, ruitvormig en worden in het najaar goudgeel. De onrijpe mannelijke katjes (een aar van bloempjes) hangen, al vóór de winter, met 2 of 3 stuks aan het eind van de tak als een soort klauwtje. In het voorjaar geven ze hun gele pollen af wat bij veel mensen overigens een allergische reactie kan veroorzaken. De vrouwelijke katjes zijn kleiner, staan rechtop en zie je pas in het voorjaar. Na de bevruchting gaan deze katjes hangen en vanaf augustus blaast de wind het katje uit elkaar tot honderden vruchtjes en schubjes. Een vruchtje van slechts twee mm groot, één zaadje erin, lijkt op een vlintertje en kan heel ver wegwaaien. Ik vind ze tijdens een winderige dag zelfs in huis. Berkenzaad is het hoofdvoedsel voor barmsijsjes, dus je kunt deze vogeltjes in het najaar zien foerageren als je geluk hebt. De schubjes lijken op een vogeltje en zijn iets groter dan de vruchtjes.

De Zachte berk verschilt van de Ruwe berk doordat de takken haartjes hebben waardoor ze zacht aanvoelen (*pubescens* = zachtharig). De takken hangen niet, de bladeren zijn wat ronder en zachter dan de Ruwe berk en de stam is minder ruw, meer witgrijs en wordt nauwelijks zwart. In Amstelveen vind je deze boom in enkele parken.

Een paar specials: Treurberk, Zwarte berk en Goudberk

Chris Broerse was de eerste directeur plantsoenendienst van de gemeente Amstelveen. Hij had een gedegen plantenkennis, veel contacten met kwekers en gevoel voor esthetiek; groen moest ook mooi zijn. Hij hield van berken en aan hem hebben we, naast veel van ons prachtige groen, te danken dat er zoveel (en zoveel soorten) berken zijn in onze stad. In Amstelveen is de Treurberk (*Betula pendula* 'Tristis') veel aangeplant, een gekweekte variant van de Ruwe berk. De takken van deze bomen hangen nóg meer. Een fraaie bomenrij is te zien in het gras langs het water van de Graaf Aelbrechtlaan.

De Zwarte berk (*Betula nigra*) is een atypische berk door de zwarte stam. De boom heeft veel opvallende bastkrullen en je vindt haar in het Broersepark, park Middenhoven en de Stadstuinen.

De Goudberk (*Betulus Emani*) is een bijzonderheid in het najaar. Ze heeft een mooie geelwitte rechte stam, vaak met lage zijtakken, een afbladderende schors en vroeg in het najaar krijgen de bladeren een prachtige gele herfstkleur. De bomen zijn meestal langs water geplant in groepjes. Bijvoorbeeld bij de Roeispaan, Kostverlorenbuurt, Rembrandtschool en Westhoeve.

vruchtjes (2 mm groot)

foto Harry den Hartog

Heksenbezem, Vliegenschwam en Berkenzwam

Van de talloze organismen die met een berk samenleven noem ik, vanwege het najaar, alleen een aantal schimmels. Heksenbezems zijn woekeringen die vaak in een berk te zien zijn. Volgens de overlevering zijn het restanten van de bezem waarop een heks vliegt, tot ze verrast wordt door het ochtendlicht en neerstort. Dat waren nog eens tijden. We weten nu dat de woekering ontstaat doordat een organisme de boom 'aanprikt' waardoor slapende knoppen tot takjes uitlopen. In dit geval is dat de schimmel Berkenheksenbezem (*Taphrina betulina*).

De Vliegenschwam (*Amanita muscaria*), onze bekendste paddenstoel met rode hoed en witte stippen, is het vruchtlichaam van een ondergrondse zwam. Deze zwam vormt samen met de wortels van de berk een mycorrhiza. In dit netwerk geeft de zwamvlok de berk toegang tot water en mineralen en de berk geeft op haar beurt voeding aan de zwamvlok en dus hebben beide organismen profijt van deze samenwerking.

De veel voorkomende Berkenzwam (*Piptoporus betulinus*) is een zwakteparasiet die alleen bij berken voorkomt en verschijnt als de bomen hun beste tijd gehad hebben. De zwamvlok leeft van het berkenhout en de zichtbare paddenstoel, bruin van boven, wit van onderen komt uit de stam tevoorschijn.

in de Braak

foto Harry den Hartog

berkenzwam

foto Harry den Hartog

Een berkenbos bij Schiphol

Rondom Schiphol zijn massaal Zachte berken aangeplant, hetgeen een fraai gezicht is vanaf de snelweg. Een bos kan je het eigenlijk niet noemen; het zijn vooral veel berken in het gras. Er is waarschijnlijk voor berken gekozen omdat deze bomen snel groeien en, van belang voor het vliegverkeer, geen grote vogels aantrekken door de geringe vertakkingen in de bomen en de luchtige kroon. Je vindt ook nooit een nest in een berk. Verder zal het voor het gras onder de bomen wel goed zijn dat de kroon veel licht doorlaat en dat het afgefallen blad makkelijk verteert.

Kano's

Het hout van de berk is erg zacht en rot makkelijk weg. Hoe kunnen sommige berken dan toch nog 60 jaar worden? Dat heeft te maken met de bast. Deze zit namelijk vol met betuline, een soort olie, die water afstoot. Inheemse volken van Noord-Amerika en Scandinavië werkten hun kano's daarom met berkenbast af. Betuline voorkomt overigens ook dat insecten via de stam binnen kunnen dringen. Een dode berk in het bos is vaak van binnen weggerot terwijl de schors er nog keurig bij ligt; leuk om bij gelegenheid te bekijken.

Harry den Hartog. Bomenwerkgroep IVN

De putter, niet zomaar een vogeltje

Afgaand op de opvallende kleuren van de putter zou je bijna denken dat deze vinkachtige een tropische exoot is. Dat is hij niet. In een ver verleden werd de voor West-Europa inheemse soort al beschreven en afgebeeld. Zoals in 1287 in *Der naturen bloeme* van Jacob van Maerlant uit het huidige België en in 1555 in de vijfdelige zoölogische encyclopedie *Historiae animalium* ('Geschiedenis van de dieren') van de Zwitserse natuuronderzoeker Conrad Gesner.

Mijn eigen eerste putterwaarneming dateert ergens een halve eeuw terug: in de grasberm van de Buitenveldertse Van Boshuizenstraat. Blij verrast was ik met de onverwachte ontmoeting met dat mooie vogeltje, dat ik slechts kende uit *Onze zangvogels* (Makatsch, 1963). Een volgend treffen liet jaren op zich wachten. Het was de tijd van nieuwe winkelcentra. Met mijn eerste verrekijker speurde ik op de bouwterreinen van Groenhof en Gelderlandplein de zandvlaktes af om er de kuifleeuwerik te spotten. Altijd met succes en niet beseffend dat de soort in Nederland zou uitsterven. Terwijl de ene soort vertrok, breidde de andere zich juist uit. De putter deed zijn best om in Nederland weer een algemeen voorkomende soort te worden. We kunnen nu zeggen dat hij daarin succesvol is geweest.

foto Edith Kuiper

Vinkachtige

Wat maakt dat de putter – ook wel ‘distelvink’ geheten – tot de vinkachtigen behoort? In tegenstelling tot de smalle puntige snaveltjes van insecten- en zaadeters als roodborst, heggenmus en mezen zijn de snavels van putters en andere vinkensoorten groot en een beetje driehoekig. Stevig ook, om de plantenzaden waarmee ze zich voeden te kunnen kraken. Meer vergelijkbaar met mussensnavels dus. Putters kunnen met hun relatief spitse snavels zaden bemachtigen waar andere vinkensoorten niet bij kunnen. Zij zoeken hun kostje vooral in elzen, lariksen en uitgebloeide distels, grote kaardenbollen, zonne-, paarden- en teunisbloemen. Met een beetje geluk tref je ze 's winters ook aan tussen de vinken onder de voedertafel of -silo in je tuin.

Voorkomen

Nog steeds word ik vrolijk van putters in mijn blikveld of op gehoorafstand. Dat kan op veel plekken zijn. Rond ons huis in de Middelpolder, maar ook op ruige terreintjes, in stadsparkjes en in de elzen en berken langs de doorgaande wegen. Een putter is nooit alleen, maar altijd in gezelschap van soortgenoten, in voorjaar en zomer in familieverband, daarbuiten vaak in nog grotere groepen.

Kenmerken

Beweerde Makatsch in de 60'er jaren nog dat mannetje en vrouwtje er met hun bonte kleuren precies hetzelfde uitzien, de huidige generatie vogelaars weet beter. Maar heel opvallend is het verschil niet: je ziet het vooral aan het rode gezichtsmasker, dat bij het mannetje tot voorbij het oog loopt en bij het vrouwtje tot halverwege het oog. Van beide geslachten is het geluid een drielettergrepig of meer vloeiend vrolijk klingelend gekwetter, dat mij doet denken aan dat van boerenwaluwen.

Verbeelding

Zal het door zijn mooie verenkleedje komen dat de putter in vroeger jaren ook bij schilders bijzonder geliefd was? Waarschijnlijk niet alleen dat. Uit historische bronnen valt op te maken dat putters in het verleden veel als kooivogel werden gehouden en dat je ze allerlei trucjes kon aanleren. Dat ze aan één van die kunstjes zelfs hun naam danken: je kon het vogeltje leren om met een vingerhoed of miniatuuremmertje aan een koordje water uit een drinkbakje te halen. Carel Fabritius schilderde het tafereel in 1654 op zijn zo bekend geworden doek *Het puttertje*. De Italiaan Rafael schilderde in 1505 de *Madonna met de putter*, waarop Jezus een putter aait die zijn achterneef Johannes de Doper in zijn handen houdt. Daar schuilt een symbolische betekenis achter: de putter zou verwijzen naar de kruisiging van Jezus, omdat de vogel zaadjes van de distel eet en van disteldoorns doornkronen gemaakt werden. In die tijd vertelde men dat de putter zijn rode gezicht kreeg doordat er een druppel bloed op zijn kopje viel toen hij een doorn uit Jezus' voorhoofd trok om hem van zijn pijn te verlichten.

Een mooi schilderij. Maar anderzijds, Italianen en zangvogels, daar krijg ik als vogelaar toch nog steeds een beetje nare smaak van. Stilletjes vraag ik me dan ook af of Rafael ondanks zijn engelachtige naam het gevederde modelletje destijds als beloning voor culinair onderzoek boven het vuur heeft gehangen.

Edith Kuiper

Ongelukkig in de Dapperstraat

Telefoon bij de Stichting Egelopvang Amstelveen. 'Ach mens, alsjeblieft, d'r zit er een in de kast en ik ben d'r zo bang van!' Logische vraag: Wát zit er in de kast? Want er werden ook wel eens merels, jonge eendjes en poezen aangeboden. 'Een egel natuurlijk! Hij zit er al dagen, en ik ben d'r zo bang van...' 'Hoe kòmt hij dan in die kast?!' 'Nou, gewoon, uit de tuin, door de keuken, dan is tie weg en dan zit ie er weer!' 'Dan doet u toch de keukendeur naar de tuin dicht 's avonds?' 'Nee, dat kèn niet, want die moet 's nachts openblijven, maar ik ben d'r zo bang van'.

Dus ik naar de Dapperstraat. Ze bleef meters achter me staan toen ik een kerngezonde kilo-zware egel stoorde die in de gangkast een zeer luxueus plekje had gecreëerd van lappen, toegedekt met een fleurige handdoek. De kast-deur, beloofde ze, zou ze 's nachts dicht doen, maar de keukendeur moest openblijven. 'Anders vloog het haar zo an'. Voorzichtig suggereerde ik dat er ook mensen zijn die 's nachts actief zijn, maar ze was niet bang uitgevallen. Zei ze.

Een week later ging de telefoon. Ja, zij was het weer. Ze vond het echt verschrikkelijk maar d'r zat er weer een... Nee, de kast was dicht, dat had ze beloofd, maar nu zat hij d'r onder, een andere kast zagezegd. Ditmaal was het goed raak. De egel zat muurvast verankerd in het tapijt, gekropen door een klein spleetje onder een kast die stampvol zat met porselein.

O God nog toe, en ze was hartpatiënt en wat nu. Toeval-lig, héél plezierig, kwam de buurman langs. De beslissing was snel genomen: de kast moest opgetild en dus eerst leeggehaald. Scherven brengen wel geluk, maar je kunt overdrijven. Terwijl we werden aangemoedigd en vreselijk in de weg gelopen, met een hand op haar hart en roepend dat ze d'r zo nerveus van werd, werden alle kopjes, scho-teltjes, vaasjes en ondefinieerbaar spul ergens uitgesteld. De buurman tilde en ik plukte de inmiddels zwaar ge-strekte egel uit het tapijt.

Een voorzichtige suggestie om toch maar de tuindeur 's nachts dicht te doen werd getorpedeerd. Haar moeder had er 35 jaar gewoond en d'r was nooit niks gebeurd. We wachten dus maar geduldig af tot alle egels uit de buurt via de huiskamer van mevrouw M. in het Amsterdamse Bos zitten.

Els Poel (voormalig beheerder egelopvang Amstelveen)

De eerste paddenstoelen zijn alweer gesignaleerd, tijd dus om onze kennis op te frissen.

De jaarlijkse opfrisexcursie vertrekt op zondag 26 september om 10.00 uur bij de Urbanuskerk in Bovenkerk.

De data van de paddenstoelenwerkgroep zijn op donderdag 7 en 21 oktober en op 4 november.

De afsluitende avond, die we samen met de fotografie-werkgroep organiseren vindt plaats op 18 november.

De avonden beginnen steeds om 19,30 uur.

Iedereen is welkom (met of zonder kennis van paddenstoelen)

Weidevogelseizoen 2021

bijna overal een goed broedsucces voor weidevogels

Het weidevogelseizoen 2021 zal de boeken in gaan als een zeer uitzonderlijk jaar. In februari was er nog volop vorst en konden we schaatsen, in maart kregen we temperaturen tot 18 graden en daarna vooral veel regen gedurende een zeer lange periode. Daardoor begon het maaien van grasland in 2021 uitzonderlijk laat: eind mei. Dat kwam voor weidevogels bijzonder goed uit want dat betekende rust in het land tot eind mei. Dat zien we terug in de broedsucces cijfers van de grutto: bijna overal was het broedsucces van de grutto meer dan 50%. Nog nooit eerder zoveel gruttoparen met kuikens gezien als in 2021: 345 paren met (deels bijna vliegvlugge) kuikens. Vervolgens is het maaien door boeren op percelen met grutto-kuikens verder uitgesteld totdat alle kuikens vliegvlug waren. Hopelijk zien we dat terug in de aantallen broed-paren in 2022.

Broedsucces grutto:

* Bovenkerkerpolder:

144 broedparen en 100% broedsucces

* Duivendrechtse polder:

14 broedparen en 35,7% broedsucces
(laag vanwege hoge predatiedruk)

* Holendrechtse polder:

12 broedparen en 58,3% broedsucces

* Ronde Hoep:

200 broedparen en 95% broedsucces

* Kalslagerpolder:

4 broedparen en 80% broedsucces

Ook de andere weidevogels zoals Kievit, scholekster en tu-reluur deden het bijzonder goed in 2021.

Aad van Paassen

zwavelkoppen met appelvink

foto Jenny Breij

Waarnemingen

Mei

Er gebeurt van alles in Amstelveen: Trudy vindt bonte vliegenvangers achter de Kruiskerk. Vrijwel iedereen krijgt ze te zien. Wat een leuke vogeltjes zijn het. Ze zijn niet gebleven, jammer, maar dat ze bij ons terechtgekomen zijn is al leuk. Je vindt ze vaker in het oosten van het land.

Verder nog een fluitster in het Amsterdamse Bos, gemeld door Peter-Paul, ook ik krijg hem goed te horen, maar niet echt goed te zien; ook zijn fitis, tjiftjaf, grote bonte specht, vink, boomkruiper en merel aanwezig.

Dorothee fotografeert een Noordse kauw vlak bij de brandweer en een sprinkhaanrietzanger.

Ik zie een paapje in de Middelpolder, eerder gemeld door Hans Koster, Dorothee en Peter-Paul, en hoor een tuinfluiter, kleine karekiet, groenling, zwartkop en winterkoning. De oeverzwaluwen zijn bij de wand aanwezig.

In de St. Josephlaan worden de eerste gierzwaluwen gemeld. Er broedt een roodborst in mijn buurt, hij zoekt eten op mijn balkon en vliegt er mee naar de vuurdoorns. Op 17 mei gaan we naar Noord-Drenthe (Zuidlaardermeer). We zien daar in het Fochteloërveen bonte vliegenvanger, boomvalk, bosrietzanger, Cetti's zanger, gekraagde roodstaart. In Oldambt (Groningen) een grauwe kiekendief, verder alleen maar gele kwikken en zingende veldleeuweriken. Een feestje! Langs het Zuidlaardermeer alle rietvogels, zwarte stern, visdief, roerdomp. Er is grote paniek onder twee paartjes grote Canadese ganzen. Volgens de eigenaar van het restaurant zijn van beide paartjes in een nacht tijd al hun pullen verdwenen. Ze zoeken en roepen, het geluid klinkt als van ezels. Een heel vreemd geluid.

bonte vliegenvanger

foto Jeannette Schenk

Hans Koster meldt wielewalen in het Amsterdamse Bos en een spotvogel. Ik ga voor de wielewaal en krijg ze, ik hoor er twee zingen. Diana is er ook. Verder nog zwartkop, fitis, tjiftjaf, staartmees en merel.

Onze koolmezen zijn laat, de jongen zijn net uit het ei want ze worden nu pas gevoerd en de ouders hebben het er maar druk mee.

In de Waverhoek horen en zien we van alles: rietgors, Cetti's zanger, kleine karekiet, huis-, gier- en boerenzwaluw, bruine kiek, lepelaar, kluut met pullen, bosrietzanger, bontbekplevier, huismus maar even geen blauwborst.

Bij de oeverzwaluwwand zijn 45 gangen opengekrabd, er wordt veel in- en uitgevlogen.

Rond de wijngaard staat riet en ook daar komen rietgors en kleine karekiet op af. De groene specht laat zich ook weer horen.

Juni

In het Amsterdamse Bos en Thijsssepark is het zo mooi, alles bloeit, het is er prachtig. Tot mijn verrassing hoor ik in de buurt van de manege de wielewaal (weer?). Is het hem echt of een copy-cat? Ik kom er niet achter.

Tijdens een rondje Elsenhove besluit ik de winterkoningen te tellen, ik hoor er 10. Best veel voor zo'n klein gebied. Verder is er niet veel te beleven, wel een aantal zwartkoppen.

Met zwager en schoonzus gaan we naar de Marker Wadden. Ik vind het zo'n bijzonder gebied, nieuw land. Zo leuk om het te zien veranderen. Het wordt er steeds mooier. Het staat er vol met moerasandijvie, prachtig geel. Veel margrietten en rolklaver maar ook heel veel baardmannetjes. Zo leuk. In elk rietveld zaten ze wel. Vanuit de kijkhut de Duikeend zien we een kokmeeuw een bruin donzig pulletje doodpikken en inslikken. Dat was voor ons ook even slikken.

Hier in Amstelveen wordt door Peter-Paul en Hans Koster in de Bovenkerkerpolder een kwartel gehoord en gezien. Een rosse stekelstaart en zwarte ibis in de Groene Jonker gemeld door Ingrid. En Adri vindt een purperreiger in de Bovenkerkerpolder. Niet gek toch?

roodborst

foto Marga Ronhaar

Hans Koster gaat regelmatig naar de Hoge Dijk waar hij iedere keer kan genieten van 'zijn' goudvinken.

Tijdens de excursie deze maand was ik samen met Jan van Willigenburg ook bij de Hoge Dijk. We zagen daar de jonge haviken, het mannetje diep verscholen in het nest, alleen zijn kop was zichtbaar en het vrouwtje op de nestrand, goed zichtbaar. Verder hoorden we de bekende rietvogels en de Cetti's zanger. We zagen er geen ijsvogels en volgens Hans Doorenbosch broeden die er ook niet dit jaar. En nog steeds worden de jonge koolmezen in onze nestkast gevoerd. Normaal gesproken vliegen ze half mei uit, niet dit jaar. Waarschijnlijk zijn ze later (opnieuw) begonnen. Ze piepen de hele dag om voedsel. Voedsel erin, poepjes eruit.

Hans Koster heeft de nesten in de oeverzwaluwwand geteld en kwam op 31 bezette nesten. Hij hoorde en zag daar ook twee boomvalken. Ik hoorde er later ook een, best luidruchtig. De 'mijne' ging in de zendmast rusten en was daar goed te bekijken. Die zie je niet zo vaak in onze con-

Eindelijk begint de uittocht van de koolmezen. Op dag 1 twee stuks, de volgende dag ook een, maar er is ook nog gepiep te horen dus ze zijn niet allemaal weg. Een paar dagen later is het voorbij, stilte, niets meer te horen. Diezelfde avond om 21.40 uur klimt een koolmees de kast in. Slapen?

In de wijngaard hoor ik nog steeds de kleine karekiet, die wil niet ophouden.

In het Amsterdamse Bos lijkt het rustig, maar plots is daar de zanglijster en een groepje gaaien heeft kennelijk een probleem op te lossen; wat kunnen die een herrie maken, die ook heel snel voorbij is door het wegvliegen in alle richtingen.

goudvink

foto Marry de Boer

Juli

In de Middelpolder hoor ik de zwartkop, tuinfluiter, tjiftjaf, winterkoning, boeren- en oeverzwaluw, kleine karekiet, waterral en visdief.

Op 6 juli hebben we voor de tweede keer een gierzwaluwtelling, we vinden een paar extra bezette nesten, maar het blijft veel lager dan vorig jaar, 8 minder. Komt dat toch door de aanwezigheid van een vrouw sperwer die, ook volgens de bewoners, bijna dagelijks in de dakgoot wacht op wegvliegende gierzwaluwen en daar achteraan gaat? Bewoners vinden vleugels nog aan elkaar maar zonder kop. Ook ik vind die in de directe omgeving. De sperwer is ook actief rond het Wilhelminaplein want ook daar zien onze tellers haar. Ook kleine mantelmeeuwen zijn nog in de buurt, hoewel ze niet meer hebben gebroed op de 'Hoed' (medisch centrum).

Ik loop langs de Burg. Boersweg bij de oeverzwaluwwand wanneer boven mijn hoofd ineens een grote groep gierzwaluwen verschijnt, ze blijven bij elkaar en vliegen uiteindelijk door richting de Middelpolder, onderweg naar insecten. Het verzamelen van de vogels is begonnen. Nog maximaal een paar weken en dan zijn ze weg.

Hé, weer een koolmees terug op mijn balkon.

In de St. Josephlaan veel gierzwaluwen hoog in de lucht, ze komen niet naar beneden en weer is daar de sperwer op dezelfde plek in de dakgoot. Ze verdwijnt uiteindelijk omdat er geen laagvliegers zijn.

Met mijn dinsdagochtend-wandelgroep gaan we naar de Marker Wadden, voor mij de tweede keer dit jaar. Het is onstuimig weer, het wordt een 'bumpy ride', zodanig dat passagiers zeeziek worden en we grote plenzen water op het middendek over ons heen krijgen. Weer eens wat anders. Door die wind zijn er veel minder vogels zichtbaar, de baardmannetjes hoor ik wel maar die blijven lekker diep in het riet. Oever- en boerenzwaluwen doen hun best om te vliegen maar worden soms achteruit geblazen. Visdieven en kokmeeuwen zijn nog in groten getale aanwezig, er zijn veel pubervogels die nog gevoerd willen worden. Maar verder valt het aantal vogels behoorlijk tegen. Witte kwikstaarten komen aan de grond maar worden ook weer weggeblazen. Kluten en andere steltlopers blijven tussen de begroeiing en hebben dan wat minder last van de wind. Het blijft een prachtig gebied en het wordt ook steeds mooier, de duinen zijn net echt, het water is helder en te zien aan de visdieven is daar genoeg te halen, het ene na het andere visje wordt opgedoken.

ooievaar

foto Jeannette Schenk

Na weer een stormachtige terugvaart rijden we langs de vele ooievaarsnesten in een hoogspanningsmast langs de A6. Op een ervan zit nog een ooievaar. Iets verderop passeren we een blauwe kiekendief zeilend boven het land. Het wordt steeds rustiger wat vogelzang betreft. Bij de oeverzwaluwwand zie ik nog steeds oeverzwaluwen in- en uitvliegen. In de Middelpolder hoor ik nog wel een rietgors, zie ik spreeuwen, huiszwaluwen en een op thermiek zwevende buizerd. Verder is het stil. Van Adri lees ik dat ze 65 boerenzwaluwen telt in de Middelpolder; ik weet niet waar, maar ze zitten allemaal op hekken, waarschijnlijk aan het verzamelen voor de trek naar het zuiden.

Marleen Andriessen

Van de penningmeester

Contributie

Met ingang van 1 januari 2021 gelden de volgende contributiebedragen:

Lidmaatschap	€ 24,00
Gezinsleden	€ 9,00
Donateurs	€ 15,00 (minimale bijdrage)

Meld je je aan als lid, gezinslid of donateur ná 1 september, dan geldt een korting van 50% voor het lopende verenigingsjaar. Het verenigingsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

De contributiebedragen worden eenmaal per jaar per e-mail in rekening gebracht. Leden en donateurs van wie geen e-mailadres bekend is, ontvangen de contributiefactuur per post.

Contributiefacturen 2022

Bovenstaande contributiebedragen gelden ook voor 2022. De contributie- en donatiefacturen voor 2022 zullen medio december 2021 per e-mail worden verstuurd aan onze (gezins-)leden en donateurs (m.u.v. onze landelijke leden) van wie ik een e-mailadres heb.

Heb je een e-mailadres dat je niet of nauwelijks gebruikt, laat het me dan weten (mijn contactgegevens staan op pagina 2 van De Groene Zegge) want dan stuur ik je de factuur per post toe. Is er geen e-mailadres bekend, dan ontvang je de contributiefactuur per post.

Lennie Stegeman, Penningmeester en Ledenadministratie

IVN Lettersudoku sept 2021

			S		L			
				V	H	E	L	
			E		I	H		S
G	I		L		O			
O			H					
				U		L	E	
E	H				S		O	
							G	
V			O			I		H

Tabel van de IVN lettersudoku zo invullen, dat elke rij, elke kolom en elk 3x3 blok alle letters bevat die onder de lettersudoku staan.

Op 10 oktober staat de oplossing op de website van IVN Amstelveen

Ledenadministratie

Vriendelijk verzoek aan al onze leden en donateurs om wijzigingen in e-mailadres, woonadres en/of telefoongegevens zo vlug mogelijk aan mij door te geven. *

LET OP: Wil je je afmelden als lid of donateur? Dat kan door vóór 15 november van het lopende verenigingsjaar een mailtje of een brief te sturen naar de ledenadministratie. *

Wijzigingen in de vorm van je lidmaatschap (bijvoorbeeld: je wilt liever actief lid zijn i.p.v. donateur of andersom) graag doorgeven aan de ledenadministratie vóór het einde van het lopende verenigingsjaar.

* Mijn (e-mail)adresgegevens staan op pagina 2 van De Groene Zegge.

Lennie Stegeman, Penningmeester en Ledenadministratie

Stuifmail

Stuifmail is de landelijke nieuwsbrief voor actieve leden en verschijnt ongeveer eens per vier weken.

Voor deze nieuwsbrief kun je je aanmelden via:

<https://doemee.ivn.nl/aanmelden-nieuwsbrief-stuifmail>

Daar kun je ook aangeven in welke provincie je geïnteresseerd bent.

Boekhandel Blankevoort

Rembrandtweg 649-651 1181 GV Amstelveen
020 6455694 boekhandelblankevoort@planet.nl

Jac. P. Thijssse

Nu ga ik er eens op uit

Wandeldagboeken 1884-1898

Natuurkenner Jac. P. Thijssse geldt als een fenomeen. Behalve als voorvechter van de natuurbescherming in Nederland werd hij beroemd dankzij de Verkadealbums. Dat hij ook een dagboek bijhield is nauwelijks bekend. Thijssses dagboeken zijn echte natuurdagboeken. Deze editie werd bezorgd door Marga Coesèl en is rijk geïllustreerd met Thijssses eigen tekeningen en prachtig beeldmateriaal uit zijn Verkadealbums en andere publicaties.

Van Oorschot
Gebonden, 240 pagina's.

€ 35,00

Kom langs in de winkel of maak € 37,25 (prijs + halve porto) over op NL12 INGB 0007 2780 05 t.n.v. Boekhandel Blankevoort, o.v.v. 'Jac. P. Thijssse'. En vergeet daarbij vooral niet uw naam en adres te vermelden!

Coördinatoren

Rondleidingen
Désiree Kumar : 06-36033539

Tentoonstellingen
Jeanine Brederoo : 6435836

Paddenstoelencursus
Jenny Breij : 6410179

IVN stand
Bas ten Asbroek : 06-23250469

Natuurgidsencursus
Info bestuur

Insectencursus
Els Poel-Hellinga : 6404626

Vogelcursussen
Marleen Andriessen : 6455207

Bomenwerkgroep
Jeanine Brederoo : 6435836

Insectenwerkgroep
vacant

Natuurfotografiewerkgroep
Elly Riemens-Kruyff : 6438520

Paddenstoelenwerkgroep
Henk Breij : 6410179

Plantenwerkgroep
Henk Glas : 6470737

Vleermuizenwerkgroep
Jan de Jong : 06-20396438

Vogelwerkgroep
Marleen Andriessen : 6455207

Weidevogelbescherming
Aad van Paassen : 6412548

PR
Diana Erkelens : 06-24357896
d.erkelens@live.nl

Publiciteit
Bas ten Asbroek: 06-23250469
bas_ten_asbroek@yahoo.com

Redactie "de Groene Zegge"
Hetty Kok
hettykok@outlook.com

Redactie website
Jeannette Schenk
website.ivn.amstelveen@gmail.com

Website
www.ivn.nl/afdeling/amstelveen

Foto's voorkant: Ingrid de Winter
Adri den Bakker

Foto achterkant: Marry de Boer

Wij zijn blij met uw kopij.
Graag inleveren voor 10 november

Colofon

De Groene Zegge is het mededelingen- en informatieblad voor leden en donateurs van IVN, Instituut voor natuureducatie en duurzaamheid, afdeling Amstelveen. Het blad wordt vier keer per jaar, aan het einde van het kwartaal gratis aan leden en donateurs toegezonden.

IVN is een landelijke vereniging van vrijwilligers die streeft naar meer natuur en een betere kwaliteit van het milieu. Zij doet dit door activiteiten op het gebied van voorlichting en educatie voor jong en oud, zoals excursies, cursussen, tentoonstellingen, enz.

Het lidmaatschap is € 24,00 per jaar (gezinsleden € 9,00). Donateurs: v.a. € 15,00 per jaar.

Opzeggingen dienen vóór 15 november bij de ledenadministratie binnen te zijn.

Ledenadministratie: Lennie Stegeman (zie bestuur).

Info: Jan van Willigenburg, secretaris, tel. 020-6795094. Website: www.ivn.nl/afdeling/amstelveen.

Kopij aanleveren bij de redactie vóór de volgende sluitingsdata: 10/2, 10/5, 10/8, 10/11.

Teksten bij voorkeur getypt en niet opgemaakt. Redactie: Hetty Kok (zie coördinatoren).

I.v.m. auteursrechten dienen overgenomen teksten e.d. te zijn voorzien van bronvermelding en de goedkeuring van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor teksten in te korten.

Drukker: Editoo B.V. Schaapsdrift 49, 6824GP Arnhem, tel. 0857737742, info@editoo.nl, www.editoo.nl

Retouradres Redactie De Groene Zegge
Dukdalf 44, 1186 WT Amstelveen

Beleef de natuur

